

Galaten 4:6

**“en aangezien gij kinderen zijt,
zo heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten
Die roept ‘Abba, Vader’ ”**

Gemeente,

Waar vind u uw rust in? Dat was de vraag vanuit de voorbereidingsdienst. In de werken der wet of in de prediking des geloofs. De werken der wet: waardoor ik de vrede met God en de heilige Geest zou verdienen. Probeer een 5,6 te halen. Alles bij elkaar genomen net een voldoende. Of om voor de vrede met God in aanmerking te komen. Om vanuit de wet toch zo vroom, zo ijverig, zo berouwvol te zijn dat God zal zeggen: nu schenk Ik je de Heilige Geest en Mijn vrede. Of om mijn zekerheid te funderen op wat ik van de wet in mijn leven terugvind. Gevangen in de werken der wet. Om de wet als wandelstok te gebruiken waarmee ik op weg ga.... Op weg naar God, denk ik, hoop ik. Maar het is één grote verblinding, misleiding.

Is de wet de stok voor u die u alles onmogelijk maakte? Zo heilig, zo volmaakt. Zo vervloekend ieder die niet doet al wat erin geschreven staat. Een stok die mijn benen raaksloeg, mijn proberen onderuit haalde. Mij de vervloeking oplegde. Om in Christus te vinden de vrede met God en de Heilige Geest. De prediking dat Hij de wet vervuld heeft. Dat Hij de Geest verworven heeft en de vrede met God. De prediking dat Hij ons wordt aangeboden door God. De prediking die mij doet vallen in Jezus' handen. God is gewillig, in Christus schenkt Hij alles. En met de vloek op mijn schouders laat ik me zinken op Jezus, Die de vloek wegneemt en mij vrede geeft. Vond u/jij daarin rust/ In Hem? Bestreden rust, aangevochten rust, maar: in Hem.

Dan nodigt de Heere u vanmorgen tot Zijn tafel. Allen die aan de wet gestorven zijn en met de vloek der wet tot Christus gevlucht zijn. Kom tot de tafel. God richt een tafel aan en nodigt Zijn gelovigen tot de maaltijd. Om te eten, brood en wijn. Wat zegt dat over God? Wat laat de HEERE daarmee zien over zichzelf?

Wie geeft je te eten? Dat is niet de juffrouw of meester op school. Die zijn heel goed en lief voor je, maar geven je niet te eten. Dat

is ook niet je oom of tante. Die komen wel eens op bezoek en dat is erg fijn, maar eten krijg je niet van ze. Nee, je weet wel beter. Te eten, dat krijg je van je vader of je moeder. Dat is echt iets wat hoort bij het vader en moeder zijn. Zorgen voor eten en je aan tafel roepen.

In de kerk geeft God ons te eten. In het Heilig Avondmaal geeft God ons te eten op een zichtbare manier. Daar zie je echt brood en wijn om te eten en te drinken. Dat kan dan maar één ding betekenen. Want degene die je te eten geeft dat is je vader of moeder zagen we. Dus als God ons te eten geeft dan geeft dat aan dat Hij Vader is. Vader van alle gelovigen. Dat is een groot wonder. Dat God Vader is voor je. Dat je Zijn kind bent. Dat verzegeld Hij. Dat is zo groot: want je komt tot Christus als schuldige, onrein, de dood verdiend, onder de vloek der wet. Zo kom je Christus binnen. En dan ontvang je: vrede, vergeving, eeuwig leven en het kinschap, God tot eeuwige Vader. Hoe kan dat voor mij zijn? Voor mij?

En als je kind bent ben je ook erfgenaam. Dat alles wat de Vader heeft, eens voor jou is. Alles. De hemelse erfenis. Van onuitsprekelijke vreugde en eindeloze zaligheid. Onverwelkelijk, onvergankelijk. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Waar God alles en in allen is, waar geen moeite, verdriet, pijn, rouw of dood meer is. Erfgenaam. Zie maar, toont God: Ik geef er al een teken en zegel van: brood en wijn. Zo zeker als je nu brood en wijn ontvangt, zul je eens de bruiloft van het Lam meemaken. Avondmaal van de bruiloft van het Lam aanzitten. Ik garandeer het je. Voorschot is deze tafel. Voorsmaak bovendien ook nog bij tijden.

Wat ziet en maakt de HEERE Zijn gelovigen toch graag rijk en gelukkig. Wat laat Hij hen graag geloven dat ze kinderen zijn en dus ook erfgenamen. Daarvoor geeft Hij brood en wijn. Opdat zij zich kinderen zouden weten en erfgenamen zouden weten. Nochtans. Al veroordeelt de wet, al heb ik de vloek verdiend, nochtans: kind, erfgenaam.

En daarom heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in je hart. Dus: omdat je kind bent, tot kind aangenomen bent, daarom heb je de Heilige Geest ontvangen. Elk kind van God heeft dus de heilige Geest. En de Heilige Geest in je hart is dus het bewijs dat je kind van God bent. En dat is de Geest van Zijn Zoon. Dat betekent: die Geest is verworven door de Zoon. Om dat te doen is de Zoon gezonden door de

Vader en gekomen in de wereld. Heeft de Zoon geleden in Gethsemane en aan het kruis. Is de Zoon nedergedaald ter hel en gestorven aan het kruis. Heeft Hij Zijn lichaam gegeven en Zijn bloed laten vergieten. De Geest van de Zoon. En dat geeft ook aan dat die Geest verbindt aan de Zoon. De Geest doet leven uit de Zoon, leert putten uit de Zoon. De Geest leert om dagelijks uit de Zoon te begeren kracht, heiligheid, wederliefde, verlangen. Hij zal het uit het Mijne nemen zei Jezus eens. De Geest leert om alle leegheid aan de Zoon voor te leggen en door Hem te laten vervullen. Want het is de Geest van de Zoon.

Daarom kun je ook altijd zeggen dat dat het kenmerk is: wie de Geest van de Zoon ontvangen heeft, heeft de Heere Jezus liefgekregen. U dan die gelooft is Hij dierbaar. Hij, Jezus. Omdat Hij de Geest verworven heeft. Bitter lijdend, stervend. Zichzelf gevend. Hij Jezus, omdat in Hem al mijn leven is. Ik de zaligheid zoek buiten mezelf in Hem. Als Profeet leert Hij. Als Priester bidt Hij. Als Koning regeert Hij. Als God werkt Hij in mij. Als Mens neemt Hij mijn plaats in. In Zijn vernedering neemt Hij op Zich wat ik niet dragen kan: schuld en vloek, zonde en onreinheid. In Zijn verhoging schenkt Hij wat ik niet missen kan: leven, rechtvaardigheid, vrede, recht op de hemel. Wie de Geest van de Zoon ontvangen heeft, omdat hij kind is, heeft Jezus lief. O Jezus, mijn Borg, Middelaar, Heil, Bruidegom, Koning, mijn alles. Ja, is dat het? is dat een greep uit uw ziel?

En door die Geest roepen wij: Abba, Vader. Dat is nog één ding waar de Geest voor zorgt. Dat de gelovigen in Christus God zo aanspreken. Abba, Vader noemen. En dat is eigenlijk het woord dat een klein kind zegt tegen zijn vader: papa. Zo vertrouwelijk, zo innig. Zegt u dat wel eens tegen God? Stel je voor: een kind dat opgroeit en dat aan tafel zit en dan zegt tegen zijn vader: meneer, mag ik een boterham. En later: meneer wilt u even meehelpen mijn band plakken. En later: meneer, wilt u me morgen ziek melden bij school? Meneer, en het is je vader!! Dat doet God tekort. Dat doet Hem pijn. Waar heeft Hij dat aan verdiend? Ja, zegt u, maar ik durf niet, ik ben het niet waard, het is te hoog voor mij.

Maar de heilige Geest is et door Wie wij roepen Abba, Vader. Door Hem roepen wij het. Roepen: hard praten dus. Dat zit er ook helemaal in ook in dat woord: hard praten. Dat kan zijn als je in nood zit.

Als je in gevaar bent, dan roep je. Dat kan ook zijn als er veel rumoer is, allerlei mensen praten om je heen, maar je wilt er bovenuit komen en daarom roep je.

De heilige Geest doet zien Wie de Heere is. Want Hij neemt het op voor God op aarde. Hij behartigt Gods belangen op aarde. Dat is eigenlijk wat Trooster betekent. Dat de HEERE een tafel aanricht en gereedmaakt. De heilige Geest doet zien Wie Christus is. Dat al wat van Hem is van ons is. Dat wat van Jezus is ook van ons is. En Jezus zegt: Vader, vergeef het hun, Vader indien het mogelijk is. Jezus heeft God als Vader. En al wat van Jezus is, is van mij: dan heb ik ook God als Vader. De Heilige Geest laat zien hoe goed God is. En dan kan ik het niet laten. Dan roep ik het Hem na: Abba, Vader. Dat bent U. zo goed, zo rijk bent U. Roepen: tegen zoveel andere stemmen in gedachten in, boven zoveel tegenwerpingen uit. Het is niet onaangevochten niet onbestreden, dat kan ook niet. Roepen, in nood, in gevaar, help, Abba, Vader, kom te hulp, verlos mij van de boze. Abba, Vader. Als je dat zegt, als je dat aan de tafel belijdt, dan is dat altijd een wonder. Hij, mijn Vader. Hij, de heilige, almachtige, Hij mijn Vader. Hij mijn Vader, Vader van mij, onwaardig, onder de vloek van nature, kind des toorns, schuldig aan het bloed van Zijn Zoon, ik Hem tot Vader.

Maar aan de tafel wordt het bevestigd en verzegeld. Zo goed ben Ik. Toont de HEERE. Met de vloek der wet gevluht tot de Zoon. Zo wil Ik u ontvangen aan Mijn tafel. En u ervan overtuigen: kind, kind te zijn. Heere, mijn slechtheid is zo groot, onbeschrijflijk, Ik heb u meegekruisigd, U smart aangedaan. Maar Uw goedheid is zo groot, dat ik nochtans zeg: Vader, mijn Vader.

Amen